

WIRTUALNY KRAJ ĆWICZENIE Z DEMOKRACJI KONSTYTUCJA REPUBLIKI POLSKIEJ

„Republika polska” jest translacją dosłowną dla „Polish republic”. Oficjalną po polsku nazwą Polski jest jednak Rzeczpospolita, dosłownie „rzecz pospolita”, gdyż mówiłby człowiek iż obywatele są *pospolici* używając tego samego słowa.

Nazwa kraju to polityczna idiosynkrazja, co znaczy, język narodowy, polski, nie łączy republik ze sprawami pospolitymi. Pierwszą w historii głową owego państwa był król Jagiełło dla Polski i Litwy, i także Rzeczpospolita na pewno nie była republiką, kiedy *pospolita dziewczka* już była fazą na niskiego rodzaju dziewczynę.

Tekst tutaj to właściwie kwestie i zagadnienia, jak przy ćwiczeniu z demokracji, gdy chcesz republiki.

Korespondencja z Konstytucją USA jest zamierzona. Przy prawdziwych konstytucjach, takie podobieństwo mogłoby wspomagać porównanie, porozumienie oraz współpracę między republikami w świecie.

Kiedyś republiki na Ziemi utworzą może unię czy koalicję, aby zapobiegać zagrożeniom jak te dziś przy konflikcie ukraińskim, wojny światowej, gdy monarchia oferuje 100 tysięcy darmowych dronów, chcąc się wedle medialnych relacji uczyć z konfliktu (UK, 4 czerwca 2025); lub holenderski szef NATO woła o więcej takich wydatków (Rutte, 10 czerwca), a USA mówi o pokoju.

Tekst tutaj jest też na czasy gdy roboty robią poranną kawę i wieczorną herbatę, a to nieodległa przyszłość.

Teresa Pelka © Copyright 2025

TERESAPELKA.COM

Creative Commons License 4.0. Non-commercial

TREŚĆ

Artykuł I. Identyfikacja kraju	3
Artykuł II. Legislatywa	3
Artykuł III. Egzekutywa	10
Artykuł IV. Sądownictwo	12
Artykuł V. Regiony	14
Artykuł VI. Koncyliacja	15
Artykuł VII. Prawa obywateli	16
Artykuł VIII. Poprawki	19
Artykuł IX. Prawo nadrzędne	20
Artykuł X. Ratyfikacja	20

MY, NARÓD REPUBLIKI POLSKIEJ, zdecydowani dbać o trwały dobrobyt Polski jako kraju gdzie ludzie są równi wobec prawa, obronność jest skuteczna, ekonomia efektywna, a dobry standard życia zachęca do rodziny oraz społeczności, a też postępu z edukacją, rzemiosłem, sztuką, i w biznesie, przeznaczamy tę tutaj Konstytucję na zasadę prawa dla Polski.

ARTYKUŁ I. IDENTYFIKACJA KRAJU

Dział 1. Nazwą kraju jest Republika Polska, o terytorium jak uznane międzynarodowymi traktatami oraz opublikowane przez Parlament Polski.

Władze krajowe rozpoznawane są wedle trzech rodzajów ich skutku, jako Legislatywa, Egzekutywa, oraz Sądownictwo. Jedna osoba nie może działać w dwóch lub trzech tych działach jednocześnie.

Dział 2. Siedziba władz Republiki Polskiej znajduje się w mieście stołecznym Warszawa, gdzie na terenie rozległym w boku nie bardziej niż 16 kilometrów, Legislatura Republiki ma wyłączność na prawodawstwo.

Dział 3. Insignia Republiki Polskiej to polski orzeł na tle indygo; flaga łączy kolor biały z takową wysyconą i głęboko niebieską barwą, która symbolizować i promować ma umiejętność. Niedozwolone są symbole monarchiczne.

Dział 4. Językiem wymaganym dla dokumentacji i działań prawnych jest polski; jednakowoż Republika nie wyznaczy ani Regiony nie zezwoli żadnej osobie lub gremium dyktować reguły mowy czy pisma; wszelkie działanie na rzecz bieżącego językowego standardu może mieć charakter i rolę jedynie doradczą.

ARTYKUŁ II. LEGISLATYWA

Dział 1. Moc formułowania oraz uchwalania prawa przynależy z Parlamentem Republiki Polskiej, który składa się z Izby Poselskiej oraz Senatu, gdzie przekazywane mogą być prawne zapytania i projekty niezależnie od obywatelstwa.

Dział 2. Izbę Poselską stanowią przedstawiciele ludności, wybierani w Regionach kraju co trzy lata, w wolnym i bezpośrednim głosowaniu.

Nie może się stać takowym reprezentantem osoba która nie osiągnęła wieku lat dwudziestu pięciu, nie ma obywatelstwa Republiki od lat przynajmniej dziesięciu, oraz nie zamieszkuje w Regionie gdzie nań głosują.

Wraz z przystąpieniem do wyborów, życiorysy kandydatów badane są wedle prawa, względem zaufania oraz poważania stosownego dla reprezentacji obywateli.

Liczebność reprezentantów w Izbie Poselskiej jest proporcjonalna do liczby ludności w ich Regionach, obliczanej co trzy lata, w rok wyborów, jak w cenzusie czy też powszechnej ewidencji ludności.

Zdatność wyborcy jest taka sama do wszelkich wyborów; nie określa jej etniczność, płeć, wyznanie, stan finansowy, czy płatność podatków; wiek to przynajmniej 18 lat.

Dział 3. Senat Republiki Polskiej składa się z ośmiu Senatorów z każdego Regionu, wybieranych w wolnych wyborach na kadencję lat sześciu. Kwalifikacja na Senatora jest jak do Izby Poselskiej; każdy Senator ma jeden głos.

Wybory na Senatorów odpowiadają w czasie tym na Posłów, ażeby połowa Senatu wymieniała się co trzeci rok, a nigdy cały jednocześnie. Różnica między Izbami zasada się w zakresie i sposobie ich działania, jak ustawa przez dwie trzecie obydwu określać może w szczególe.

Dział 4. Izba Poselska jako jedyna rozpocząć może czynności dla obalenia ze stanowiska, prawodawczego, wykonawczego, lub sędziowskiego. Senat obalenie rozpatruje.

Ażeby zasiąść, Posłowie i Senatorowie, przyjmują zobowiązanie, wedle prawa i sumienia, postępować bezstronnie oraz uczciwie. Postępowanie całe jest jawne.

Jeżeli sądzony lub sądzona jest Prezydent Republiki Polskiej, przewodniczy Sędzia Główny, a wyrok skazujący może zapasć jedynie gdy dwie trzecie senatorów zgadza się w głosowaniu jawnym, iż obalenie jest niezbędne.

Skutek wyroku skazującego to usunięcie ze stanowiska oraz zakaz starania się o wszelkie stanowiska gdzie godność, zaufanie, czy zysk płyną z ramienia Republiki; osoba skazana nadal podle-

ga prawu względem czynu.

Przekupność, zdrada kraju, zbrodnia przeciwko ludzkości, czynne naruszenie praw człowieka bądź dlań wsparcie, nawet jednej osoby, wymaga obalenia z funkcji z ramienia Republiki, także głowy państwa.

Dział 5. Każda Izba władna jest samodzielnie oceniać kwalifikacje kandydatów oraz ich certyfikaty, a także wyniki w wyborach.

Większość zwykła jest w każdej kworum dla działania, a skromna liczba brać może na niedługo czas wolny.

Każda Izba samodzielnie wybiera Przewodniczącego oraz innych funkcjonariuszy; decyduje o sposobie by skłaniać do przybycia osoby nieobecne, oraz środkach dyscyplinarnych wobec obstrukcji lub nieprzystosowania do wytycznych Izby; dwie trzecie oddalić może osobę spośród zgromadzenia w głosowaniu jawnym.

Każda Izba prowadzi o swym postępowaniu dziennik, a czasem publikują treść; kiedy jedna piąta Izby się zgadza, głosy w dowolnej sprawie mogą zostać zapisane w dzienniku i opublikowane.

Żadna z Izb nie przerwie bez zgody drugiej pracy podczas sesji ani się nie oddali.

Parlament zbiera się cały przynajmniej raz w roku, w dzień który wyznaczają i opublikują.

Dział 6. O czasie, miejscu oraz sposobie głosowania na Posłów i Senatorów decyduje w każdym Regionie jego Legislatura, pod warunkiem dogodności dla demokratycznej wymiany w obu Izbach.

Regiony kraju oraz ich stolice to Podlasie, Białystok; Mazury, Olsztyn; Pomorze, Gdańsk, Wielkopolska, Poznań; Śląsk, Wrocław; Małopolska, Kraków; Łększa, Łódź; Kujawy, Włocławek; Mazowsze, Warszawa; Łędy, Lublin. Żaden nie bierze nazwy od swej stolicy i nie stanowi *polis*.

Żadnemu z Regionów nie wolno ujmować w statusie; każdy musi mieć reprezentację w obydwu Izbach Parlamentu Kraju.

Jeżeli się zdarzy iż Region nie ma posła, władza wykonawcza Republiki wydaje wezwanie do wyborów, ażeby taką nie-

obecność zakończyć; w przypadku wakatu senatorskiego, parlament Regionalny głosuje na jego czy jej zastępcę, na czas do wyborów.

Dział 7. Senatorowie i posłowie otrzymują na czas swej kadencji wynagrodzenie, określone prawem i wypłacane ze Skarbu Republiki. Działanie parlamentów Regionalnych finansują ich Regiony.

Z wyjątkiem przekupstwa, zdrady kraju, przestępstwa lub zakłócania porządku, wszystkie parlamenty mają immunitet od aresztowania, a jedynie w Izbie mogą mieć miejsce zapytania o debaty.

Dział 8. Każda ustawa, gdy przyjęta przez Izby wymaganą większością, jest przedstawiana do podpisu Prezydentowi bądź Prezydent Republiki. Jeśli podpisana, staje się prawem wraz z publikacją.

Jeżeli Prezydent zwróci ustawę z zastrzeżeniami do Izby która ją zapoczątkowała, ta wpisze zastrzeżenia do dziennika oraz rozważy ustawę ponownie.

O ile po ponownym rozważeniu dwie trzecie Izby zgadza się przyjąć ustawę, przekazują ją oni do drugiej Izby wraz z oryginalnymi zastrzeżeniami. Jeżeli dwie trzecie owej Izby ustawę przyjmie, staje się ona prawem. O kwestii decydują głosy na tak oraz na nie, zapisane w dzienniku każdej z Izb oraz opublikowane.

Jeżeli Prezydent nie przekaze swej decyzji Izbie w ciągu dwudziestu jeden dni roboczych, stanie się ona prawem tak samo jak podpisana. Gdyby sama Izba zawadziła przekazaniu ustawy, prawem się ona nie stanie.

Ustawy o terytorium oraz obronności kraju, relacji między Republiką a Regionami, prawach obywateli, oraz działaniu Parlamentu i Skarbu państwa wymagają bez wyjątku przyjęcia przez dwie trzecie obydwu Izb.

Względem kursu państwowego oraz ilości waluty w obiegu przepis wyznaczać może jedynie proporcje.

Zakazany jest tworzyć, szukać reprezentacji w parlamencie, Kraju czy Regionu, dla jednostek terytorialnych lub adresów

gdzie nazwa czerpie z praktyk uwłaczających prawom człowieka, jak „Katowice” lub „ulica Katowicka”; a też nadawać takim czy uznawać administracyjną aktualność.

Dział 9. Każda Izba może inicjować ustawy i przyjmować je większością zwykłą, a przekazywać Prezydentowi lub Prezydent przy takiej większości w drugiej, w przedmiocie:

Handlu międzynarodowego;

Krajowej floty handlowej;

Szkolenia oraz finansowania gwardii narodowej;

Wykroczeń lub przestępstw na wodach, lądzie, bądź w przestrzeni powietrznej kraju;

Szkolenia i uposażenia obrony cywilnej gdzie obywatele dobrowolnie się deklarują bronić kraju, gdy organizacja wojskowa się okazuje niewystarczająca;

Wykonawczego zabezpieczania standardu życia dla wszystkich obywateli Republiki;

Sposobności finansowych dla niepełnoletnich;

Edukacji i poziomów w szkolnictwie;

Ochrony prawa autorskiego;

Poczty.

Dział 10. Republika nie przyznaje tytułów szlacheckich; uznanie takowych może być jedynie rozpoznaniem zagranicznego atrybutu.

Nikt o funkcji z ramienia Republiki nie przyjmie tytułu szlacheckiego, ani też podarunku czy uposażenia jakiegokolwiek rodzaju, od obcego rządu, organizacji, agencji, firm, sił bądź osób. Żaden tytuł czy ranga w siłach zbrojnych nie może się odnosić do feudalnych form organizacji.

Dział 11. Ani Kraj, ani Regiony nie zaaprobuje ustawy wskazującej na osobę lub organizację imiennie; ani też przepisu który działać by miał wstecz.

Nie zgodzą się na opodatkowanie wybiórcze, osób, organizacji, ani ziem, a wyjątkiem jest jedynie czasowa ulga podatkowa na terenach dotkniętych klęską lub katastrofą, jak definiuje prawo; nie nałożą też podatku na eksport z żadnego Regionu.

Nie zgodzą się na obowiązkowe pomiędzy Regionami han-

dłowe szlaki ani jakiegokolwiek inne zobowiązania ponad moc wiążącą zwykłego kontraktu, jak jest ona określana prawem.

Format ogólny kontraktów i faktur opisuje prawo; anomalia może skutkować nieważnością kontraktu lub transakcji, a też finansową karą na przedsięwzięciu.

Odpowiedzialność fiskalną w księgowości wyznacza Parlament Kraju, jako przynależną z działaniem Skarbu państwa.

Parytet kruszców czy metali wymagany być może jedynie w spłacie długów długoterminowych zarejestrowanych z Krajem.

Nakładając podatki, żaden Region nie narusza, pośrednio lub bezpośrednio, pasma dla zysku wyznaczonego przez Kraj względem lokalnego obrotu rynkowego. Typy jednostki terytorialnej i gospodarczej są wyznaczane prawem na cały kraj, aby wyższy obrót w handlu i usługach nie skutkował wprost proporcjonalnie wyższą sumą podatku, a wspomagana była stabilność ponadroczna względem zachwiań kursu waluty. Wszelka działalność rządowa czy obywateli przestrzegać ma norm ekologii, gdzie kara może być zaporowa.

Część regionalnego zysku która przypada Skarbowi Republiki określana jest wedle obrotu rynkowego w owym Regionie, proporcją taką samą dla wszystkich Regionów.

Zamysłem dla Republiki jest wzrost gospodarczy w kraju. Każda płaca rządowa ma część motywacyjną na podstawie standardu życia obywateli.

Każdy Region ma obowiązek utrzymywać fundusz, gdzie finanse proporcjonalnie do całości obrotu rynkowego Regionu to instrument, jako bankowa lokata na regularny procent lub inna usługa standardowa o skutku jak dywidenda, by zabezpieczać wypłaty na standard życia dla obywateli owego Regionu. Proporcja i procent w Banku Narodowym, wraz ze średnią wypłatą w kraju, to wskaźniki dla Republiki druku waluty, jako parytet konstytucyjny.

Wsparcie, od Regionów bądź ze Skarbu Republiki, dla Regionu w stanie wyjątkowym może być darowizną.

Każdy Region ustanowić może osobę prawną ściśle dla przedsiębiorczości zrobotyzowanej. Transakcje barterowe są tu zakazane.

Maksimum to dwie osoby prawne dla jednego Regionu, a żadna nie nakazuje współpracy obywatelom. Rekrutacja wymuszona jest zakazana niezależnie od geografii i celu.

Majątność oraz księgowość, Regionów i Republiki, są jawne w czasie rzeczywistym na wyznaczonej witrynie. Regionalni oraz Republiki, księgowi główni to pozycje najwyższej płacy, aby interesować ekspertów przyjmujących odpowiedzialność osobistą i finansową; o wszelkiej karze, finansowej czy dyscyplinarnej, decyduje jednak sąd na publicznym posiedzeniu.

Żaden zapis, także wojskowy, nie pozwala ukrywać finansowych kwot. Żaden Region nie może ogłosić upadłości.

Obydwie Izby mogą proponować modyfikacje oraz adaptacje do budżetu rocznego Kraju, a także zatrzymanie pracy rządu, jakie ogłosić może Prezydent, jest wezwaniem do prezydenckich wyborów. Obstrukcja parlamentarna skutkować może usunięciem z Izby.

Żaden Region nie wejdzie w pakt lub porozumienie z innym, w kraju bądź też za granicą, jedynie w zgodzie z przepisami Republiki.

Żaden nie dokona od Republiki secesji, nie wda się samodzielnie w działania zbrojne lub wojenne, chyba że wprost atakowany, kiedy to powinien informować stolicę Kraju natychmiastowo.

Formacje pod bronią nie mogą przebywać pośród ludności bądź wywierać nań wpływ z oddalenia, z wyjątkiem sytuacji określonych prawem.

Dział 12. Konstytucyjna osłona standardu życia obywateli obejmuje edukację, opiekę zdrowotną, oraz mieszkalnictwo.

Wymogi szkolne wyznacza ustawa Republiki o edukacji; świadectwa i stopnie naukowe uznawane są tak samo w całym Kraju.

Edukacja podstawowa jest dla obywateli obowiązkowa i darmowa. Przy dostępie komputerowym, stawiennictwo w budynku szkoły jest opcjonalne, oprócz egzaminu końcowego, pisemnego i ustnego w toku zwykłym. Nieukończenie kursu podstawowego skutkuje czynną i bierną niezdolnością wyborczą.

Skarb Republiki zaaprobuje postępującą pożyczkę na procent wedle Banku Narodowego, każdej osobie przyjętej do szkoły gdzie osoby przyjmowane są na podstawie egzaminów wstępnych, szkołę uznaje Dział Edukacji Republiki, a opłacane jest cześnie. W spłacie użyć można finansów tytułem osłony standardu życia.

Druk zrobotyzowany to baza mieszkalnictwa darmowego w Regionie. Infrastruktura i nieruchomości są własnością nierynkową Regionu, gdyż nie wolno zmuszać obywateli do darmowych mieszkań czy z nich przenosin.

Każdy obywatel lub obywatelka ma prawo do bazowej sumy finansowej standardu życia. Osoby bez innej siły nabywczej zamieszkiwać mogą za darmo dożywotnio, nie płacąc czynszu czy ekwiwalentu, gdyż byłoby to przekładaniem finansów z jednej kiesy Regionu w drugą.

Ażeby zachować efektywnie dwie maksymalnie osoby prawne dla jednego Regionu, oraz mieć przejrzyste rachunki, wszelkie takie operacje finansowe są zakazane.

ARTYKUŁ III. EGZEKUTYWA

Dział 1. Wykonawczą władzę Republiki sprawuje Prezydent oraz Wice-Prezydent, przez kadencję trwającą pięć lat.

Wybory prezydenckie organizowane są w tym samym dniu w całym kraju, a wymogi wobec kandydatów oraz głosujących takie same jak dla Izby Poselskiej i Senatu, z wyjątkiem kandydatów miejsca urodzenia, którym powinna być Polska.

Wybory prezydenckie są bezpośrednie, przez obywateli kraju o zdolności wyborczej.

Prezydent otrzymuje podczas swej kadencji oraz potem jawne dożywotnie wynagrodzenie finansowe, która to suma nie może zostać umniejszona. Nie otrzymuje żadnego innego uposażenia, od Republiki, Regionów, bądź przedsięwzięć rodzimych czy zagranicznych, z wyjątkiem swej własności.

Jako rządowy funkcjonariusz, otrzymuje motywacyjny bonus, równy temu Gestora w wybranym przez głowę państwa Regionie, nie będącym Regionem zamieszkania głowy państwa w czasie wyborów; żaden Region nie pozostaje prezydenckim przez

dłużej niż pięć lat, a każdy może zostać wybrany ponownie po latach piętnastu.

Gestorska proporcja motywacyjna jest finansową trzykrotnością całki oznaczonej gdzie wartością dodatnią jest średnia wypłata na standard życia w sumie rocznej, jednostka waluty za liczbę całkowitą *jeden*.

Regionalne oraz Krajowe wypłaty motywacyjne mają trzy stopnie, także iloczynu dwukrotnego. Zestaw zmiennych dla całego kraju jest przedstawiany w dorocznej ustawie budżetowej, i może być obiektem kampanii wyborczych.

Prezydent oraz Parlament, na corocznym ogólnym spotkaniu, publicznie dyskutują stan Republiki i standard życia jej obywateli.

Wstępując na urząd, Prezydent przyjmie następujące zobowiązanie:

„Ja (imię oraz nazwisko) uroczyście przyjmuję zobowiązanie, wedle prawa i sumienia, pełnić stanowisko Prezydent(a) Republiki zgodnie z najlepszą moją zdolnością i wiedzą, a wraz z tą tutaj Konstytucją promować wartości demokratyczne i republikańskie w całym kraju, w życiu codziennym.”

Prezydent może sprawować urząd przez dwie kadencje, jedna po drugiej, lub drugą po jakimś czasie, gdy wybrany bądź wybrana na drugą kadencję w bezpośrednich i wolnych wyborach.

Prezydent i Wice-Prezydent nie używają insygniów czy tytułów rojalistycznych, jak i wszelcy funkcjonariusze Republiki.

Dział 2. W przypadku przejściowej niezdolności Prezydent(a) do pełnienia stanowiska, lub gdyby doszło do jego czy jej niezdolności trwałej, rezygnacji, lub śmierci, bądź wedle procesu prawa musiałby on lub musiała ona ze stanowiska ustąpić, obejmuje je Wice-Prezydent; względem niezdolności przejściowej, do czasu aż owa nie ustanie, a inaczej, na czas do prezydenckich wyborów, które ogłosić może wedle ustawy Parlament.

Dział 3. Prezydent jest Dowódcą Naczelnym wszelkich sił zbrojnych Republiki oraz regionalnej gwardii, kiedy powołany bądź powołana do takowej służby przez krajowy Parlament.

Pracuje wtedy w porozumieniu z Szefem Sztabów wojskowych oraz agencjami wywiadów, w tym dwóch ogólnokrajowych, o specjalizacjach rodzimej oraz zagranicznej, w panelu osób czternastu.

Udzielać może prezydenckiego przebaczenia, oprócz morderstwa, zdrady kraju, łapówkarstwa, lub obalenia z urzędu.

Zawierać może przymierza, o ile przychylają się im dwie trzecie Senatorów.

Nominować może, a za aprobatą Senatu mianować Ambasadatorów, innych publicznych funkcjonariuszy, oraz Sędziów Sądu Najwyższego.

Zwoływać może Izby, razem lub pojedynczo, w sytuacjach pilnych.

Prezydent nie jest zwierzchnikiem Egzekutywy bezpośrednio całej. Pracuje z szefami działów, nominowanymi przez Senat. Osoby te są nieusuwalne, chyba że niezdolne do wykonywania swych obowiązków lub prawnie obalone.

Parlament może powierzyć ustawą wyznaczanie funkcjonariuszy regionalnych sądom prawa, bądź szefom działów wykonawczych.

Dział 4. Prezydent, Wice-Prezydent, i wszelcy funkcjonariusze Republiki mają prawo do dwóch tygodni płatnego urlopu gdy ich osobista lub rodzinna sytuacja tego wymaga.

ARTYKUŁ IV. SĄDOWNICTWO

Dział 1. Władzę sądowniczą Republiki sprawuje Sąd Najwyższy oraz sądy instancji niższych ustanowione przez Parlament. Sędziowie pełnią funkcje za dobrego sprawowania. Ich wynagrodzenia nie wolno umniejszać podczas trwania na urzędzie.

Dział 2. Władza sądownicza obejmuje wszelkie kwestie wedle prawa oraz godziwości, z racji tej tutaj Konstytucji, powodem krajowej instrukcji prawnej Republiki oraz lokalnej w Regionach, bądź traktatów czy umów z ramienia Kraju lub Regionu.

Sąd Najwyższy jest instancją pierwszą w sprawach Ambasadatorów, Konsulów, oraz gdzie stroną jest Republika; w innych sprawach jest instancją apelacyjną.

Izba Poselska może zaoferować ostateczne prawne rozwią-

zanie, o ile przyjmują sprawę jako twórcy praw i przepisów. Przewodzi wtedy Prokurator Generalny Republiki.

Żadna klauzula tajności nie dotyczy eksperymentów bądź prób na człowieku. Wszystkie muszą zostać zaakceptowane oraz opublikowane przez Ministerstwo Zdrowia.

Przypadkowi nie podlegają prawa człowieka, obywatelstwo, oraz prawa autorskie w gestii autora lub autorki, ze względu na naturę owej własności.

Dział 3. Policja w całym kraju podlega Sądowi Najwyższemu. Myślą przewodnią jest „prawo na wolności”, gdzie siły mundurowe to obecność prawa pośród ludzi.

Akcje policyjne zdolne są powodować głębokie narodowe podziały, toteż nie wolno używać policji do tłumienia protestów czy rozruchów. Gestorzy Regionalni, jako Egzekutywa, szkolą i opłacają gwardzistów, gdzie sposób powinien się porównywać do miejscowej ochotniczej straży pożarnej. Zakazane jest sprowadzanie gwardzistów lub jednostek wojskowych z innych Regionów bez zgody Sądu Najwyższego, jak definiowana ustawą przez dwie trzecie obydwu Izb.

Kiedy potrzebny jest wpływ bezpośredni na osobę zaburzającą publiczny porządek, preferencją są gazowe substancje rozśmieszające lub usypiające. Lotki usypiające są dozwolone wobec osób zaangażowanych w czynną przemoc, a użycie nieprawne lub nieudokumentowane może skutkować usunięciem ze służby. O środkach twardego uderzenia jak armatki wodne, czy urządzeniach celowniczych, sonicznych lub mikrofalowych, decyduje jedynie Panel 14 w czas wojny, wedle ustawy dwóch trzecich w obydwu Izbach.

Nikt nie może zostać zatrzymany, jedynie na sposób określony prawem; przez osobę która nie jest funkcjonariuszem prawa, nie na dłużej niż godzinę.

Policja jest środowiskiem prymarnym dla naboru do Regionalnych agencji wywiadu, pod zwierzchnictwem Sądu Najwyższego. Wywiad wojskowy przynależy pod Egzekutywą. Przyjmuje w ramach współpracy zapytania od cywilnych agencji centralnych oraz lokalnych.

Dział 4. Zdradą wobec Republiki może być udział w prze-

ciwko niej wojnie lub szpiegostwie, bądź materialne lub innym czynem wspieranie jej zbrojnych czy agenturalnych wrogów, czy też inne naruszanie jej integralności, jak opisuje prawo. Nikogo nie wolno skazać bez zeznania dwóch świadków o tym samym fakcie, lub wyznania winy na posiedzeniu otwartym sądu prawa.

Karę za zdradę wyznacza Parlament. Żadna konsekwencja nie może jednak obejmować niewinnej rodziny, a oferowane jest im formalne stwierdzenie niewinności.

Dział 5. Kara śmierci jest zabroniona w całej Republice. Obywatele naruszający ów zakaz za granicą mogą być ścigani jako osoby pod tą Konstytucją.

Niedozwolone jest przymuszanie do emigracji, czy z miejscowości, czy Regionu lub Kraju.

ARTYKUŁ V. REGIONY

Dział 1. Certyfikaty, rejestry oraz publiczne orzeczenia wydane przez Region zachowują ważność w całym Kraju. Obowiązkiem regionalnym jest przekazywać do rejestru Krajowego, terytorialnie, a nie wedle obywatelstwa, zapisy o urodzinach, zgonach, małżeństwach, rozwodach i sądowych wyrokach. Choroby pozostają objęte tajemnicą lekarską.

Każda osoba ma dostęp do swego rejestru. Może wnioskować o załączenie danych o wykształceniu lub zatrudnieniu, bądź, w zgodzie z ustawą dwóch trzecich obu Izb, o rozłączenie danych gdzie sytuacja osobista czy rodzinna uległa zmianie, lub znacznikiem byłaby niesława. „Dać czystym rękom pozostać czystymi”, to myśl przewodnia dla biznesu i innej aktywności.

Wyroki wygasają lub pozostają poza rejestrem wedle prawa. Każdy pracodawca jest upoważniony sprawdzić w rejestrze Krajowym dane osoby starającej się o zatrudnienie, za jej przyzwoleniem.

Dział 2. Każdy Region ma swój jednoizbowy parlament, dla regulacji prawnej spraw regionu. Kwalifikacja na reprezentanta Regionalnego jest taka sama jak dla parlamentu Republiki, w debatach regionalnych brać jednak mogą udział dowolne osoby, pod warunkiem że sprawa została zaakceptowana i osoba zarejestrowała się z porządkiem obrad.

W przypadkach gdy rejestracja taka byłaby trudna do uzyskania, osoba zwrócić się może do parlamentu Republiki lub Prezydenta, którzy odpowiedzą w czasie przewidywanym prawem.

Dział 3. Egzekutywą jest w każdym Regionie urząd Gestora lub Gestor, wybieranych co lat sześć w wolnych i bezpośrednich wyborach. Kwalifikacja jest taka sama jak na Senatora w parlamencie Republiki.

Dział 4. Każdy Region ma swoją agencję wywiadu. Żadna agencja Republiki nie może przejąć, zamknąć, bądź zmienić kierunku dochodzenia wbrew agencji Regionalnej, a tak samo, żadna agencja Regionalna nie ma takiego priorytetu nad Republiką.

Dział 5. Rezultaty sądownicze są interpretowane w każdym Regionie tak samo. Werdykty są ważne tak samo w całym Kraju, a sędziowie działają pod Sądem Najwyższym.

Republika i Regiony mogą działać jedynie jako osoby prawne. Formowanie bądź używanie organizacji innej niż rządowa dla którejkolwiek ze spraw tu w Konstytucji jest zabronione.

Wszelkie działanie wywiadowcze szanować musi własność intelektualną obywatela bądź obywatelki, oraz jego czy jej prywatność. Zapis, publikacja, czy udostępnianie własności intelektualnej lub sytuacji prywatnych są zakazane.

Nasłuch wywiadowczy oraz metody infiltrujące przestrzeń osobistą wymagają pisemnego zezwolenia od urzędu Prokuratury Głównej dla Regionu.

Każda osoba musi zostać pisemnie poinformowana o prowadzeniu przeciwko niej śledztwa, także jeśli metody śledcze są wobec niej stosowane w związku z inną osobą, w ciągu czternastu dni kalendarzowych od rozpoczęcia działań.

ARTYKUŁ VI. KONCYLIACJA

Dział 1. Prawa wymieniane w tutejszej Konstytucji nie mają umniejszać innych praw obywateli, w tym naturalnych. O ile sporne, prawa takie dyskutowane jednak być muszą w ramach prawa w mocy, gdzie ostatecznym odniesieniem Krajowym jest Parlament jako prawodawca.

Dział 2. Republika uznaje prawo międzynarodowe i szanuje prawa człowieka. Każdy obywatel czy obywatelka ma prawo

wystąpić przeciwko Republice na drogę prawną, w zakresach przyjętych przez Kraj międzynarodowymi traktatami.

Dział 3. Arbitraż jest promowaną ścieżką rozwiązywania problemów między obywatelami, a każdy Regionalny parlament obligowany jest zapewnić po temu siedzibę.

Skomputeryzowana porada prawna może być rozwiązaniem ostatecznym sporu, za zgodą stron zarejestrowaną w biurze arbitrażowym.

ARTYKUŁ VII. PRAWA OBYWATELI

Dział 1. Prawo do obywatelstwa polskiego ma każda osoba której jeden lub obydwójce biologiczni rodzice są bądź byli polskimi obywatelami, niezależnie od miejsca urodzenia.

Na terytorium Polski, jeśli rodzice nie są znani bądź nie podejmują się opieki, obywatelstwo przyznaje Kraj, wraz z rejestracją niemowlęcia w Krajowym rejestrze. Żadna osoba niepełnoletnia, urodzona w Polce, a bez prawnej możliwości, środków, czy też kraj opuścić niechętna, nie może być bezpaństwowcem.

Dział 2. Zapisy Konstytucji o prawach obywateli obejmują wszelkich funkcjonariuszy Republiki i Regionów, włącznie z siłami zbrojnymi, jako obywateli.

Obywatele każdego Regionu mają takie same prawa i przywileje w całym Kraju. Sens słowny zapisu prawnego przekazuje język. Wykładnią gramatycznie predykcji *habeas corpus* jest, iż każdy obywatel lub obywatelka naturalnie i prawnie posiada swą osobę.

W konsekwencji, wszyscy są wolni od ograniczenia czy nakazu wszędzie gdzie nie są wprost nakładane aktualnym prawem. Szczepienia obowiązkowe bądź kwarantanna wymagają ustawy dwiema trzecimi obydwu Izb.

Żaden stan odmienny ciała bądź umysłu nie może zostać nałożony, prawem czy inaczej. Prawo w całym kraju do bezpłatnej aborcji do końca trzeciego miesiąca ciąży uznaje się za wystarczające dla decyzji przez ciężarną osobę.

Obowiązek służby wojskowej obejmuje mężczyzn o prawnie wymaganym stanie zdrowia w wieku od 18 do 40 lat, w czas wojny. W czas pokoju przysposobienie obronne to przedmiot

szkolny dla uczniów pełnoletnich, nie dłużej niż szkolny rok, a bez przysięgi czy działań pod wojskowymi rozkazami.

Nie zaburzając porządku publicznego i nie niosąc prawem kwalifikowanej szkody drugiej osobie, wszelkie indywidualne i zbiorowe aktywności oraz style życia są dozwolone.

Nikogo nie wolno niepokoić, poddawać represjom czy niezwykłym wymogom bądź karze, czy też przesłuchiwać z poglądów.

Osoby zamieszkujące w oddaleniu mogą się czynnie i biernie rejestrować w wyborach wraz z najbliższym geograficznie okręgiem wyborczym, z racji obywatelstwa.

Dział 3. Żaden dział władz Republiki czy Regionów nie decyduje o religii, wierze, czy przekonaniach. Żaden przepis ni wzorzec nie może ograniczać wolności mowy i publikacji, gdzie wyklucza się jedynie oszczerstwo, szkodliwe kłamstwo i celową obelgę, oraz lokucję lub pismo wymuszone.

Prawo obywateli pokojowo się gromadzić, czy zwracać do władz ze skargami, inicjatywami i wnioskami, jest nieodłączne.

Skargi, inicjatywy, oraz wnioski przyjmują wszelkie działy władz Republiki i Regionalne, a odpowiadają w czasie jaki wyznacza ustawa. Każdy kto składa skargę, inicjatywę lub wniosek obowiązany jest zweryfikować swą tożsamość i zaakceptować odpowiedzialność prawną za korespondencję mylącą lub niewłaściwą.

Prawo obywatela do obrony, swej osoby i własności, jest niezbywalne. Obywatele mają prawo posiadać broń palną gdzie użycie reguluje krajowe prawo. Nienaruszalne jest prawo obywatela by „stać na swoim”, także w kwestiach intelektualnych, gdzie przymus czy broń nie są uzasadniane.

Własność indywidualna jest istotna dla człowieka przetrwania. Republika nie wymaga by obywatel lub obywatelka poddali własność, także w czas wojny. Chwalone są dobrowolne darowizny na określony cel, jak wojsko, opieka społeczna, czy edukacja. Rejestruje się je by honorować.

Wszelkie przeszukania wymagają nakazu z urzędu Prokuratury Głównej w Regionie, a decyzja nie może zostać wydana bez

dowodów aktywności kryminalnej lub zeznania na piśmie funkcjonariusza Kraju czy Regionu u sędzi, na rzecz słuszności takiego działania.

Prokuratura Generalna to urząd Republiki dla ochrony prawa oraz praw człowieka. Prokurator może rozpocząć postępowanie prawne mając wiedzę o naruszeniu, a bez prawnie złożonej skargi.

Kwalifikacja prawna czynu jako przestępstwo czy wykroczenie nie może ulec zmianie dla względów polityki, religii, czy wiary.

Bez pisemnego aktu oskarżenia, nikogo nie wolno zatrzymywać dłużej niż czterdzieści osiem godzin.

Każda osoba, bez względu na obywatelstwo, uważana jest za niewinną, o ile nie skazano jej prawomocnym wyrokiem w sądzie prawa.

Każdy obywatel ma prawo do adwokata, porady w zakresach specjalistycznych, oraz konfrontacji ze świadkami przeciwko sobie. Oskarżenie i kara rozpoznawane muszą być aktualnym kodeksem prawa, a postępowanie publiczne oraz przeprowadzone bez zwłoki.

Nikt nie musi zeznawać poza sądem prawa, pod nieobecność obrońcy, czy na rzecz swego oskarżenia. Każdy ma prawo do ławy przysięgłych. Wymogi wobec Ławników są jak wobec reprezentantów obywateli w parlamencie, a obowiązek ławniczy mają wszyscy obywatele w Kraju.

Dział 4. Tytułem *habeas corpus*, prawo obywatela lub obywatelki do swej osoby ma aspekty środowiskowe oraz ekologiczne.

Zakazane jest tworzenie tajnych bądź prywatnych organizacji wojskowych czy paramilitarnych. Preferencji dla przemocy nie nadaje się uzasadnienia.

Każdy ma prawo tworzyć lub dołączyć do wszelkich zarejestrowanych stowarzyszeń, partii politycznych i związków zawodowych gdzie struktury i finanse są jawne w czasie rzeczywistym.

Substancje określane prawem jako odurzające podlegają jedynie wymogom legalnej produkcji i sprzedaży, jak opisuje ustawa; nielegalne jest jednak ich podanie osobie bez jej świadomego

i niewymuszonego pozwolenia, a także użycie w miejscach nie-
dozwolonych.

Takie same ograniczenia stosują się do technologii mikrofa-
lowych, ogółem radio, czy też jakie mogą zostać rozwinięte w
przyszłości; wszelkie działanie czy aktywność poza prawem uzna-
ne parametrami to przestępstwo.

Także względem naturalnych źródeł energii, naruszenie
norm parametrycznych o wpływie na środowisko naturalne pod-
lega wojskom obrony Kraju. Ich odpowiedź może być natychmia-
stowa, a wszelka penetracja o statusie prawnie nieznanym brana
za inwazję, wszędzie na terytorium Republiki. Na obywatelach
prawem uznanych winnymi, konsekwencja może się stać tą za
zdradę kraju.

Żadna terapia czy medyczne leczenie nie jest w Republice
obowiązkiem. Prawo może mieć na względzie zagrożenie dla in-
nych osób, kiedy to może wymagać humanitarnej izolacji cho-
rych. Obywatele mogą wnioskować o eutanazję tylko gdy zasadna
medycznie i prawnie.

Niewolnictwo czy handel człowiekiem są zakazane, pod karą
całkowitego przepadku finansów, oraz więzienia na lat przynaj-
mniej dwadzieścia, na każdym pod tą Konstytucją. Na aktywność
obywateli za granicą wydane mogą być międzynarodowe listy
gończe. Stosują się jedynie Konstytucyjne wyjątki od przepadku.

Dział 5. Republika przyjmuje zobowiązanie zapewniać w
całym kraju republikańską formę rządu, chronić Regiony od in-
wazji, a na wniosek od Legislatury Regionalnej, od przemocy ro-
dzimej.

Zbrojna rebelia przeciwko Republice lub któremuś z jej Re-
gionów rozpatrywana być musi wedle kodeksu karnego jako nie-
prawne użycie broni; a także wedle praw indywidualnych obywa-
teli, jeśli ponoszą szkodę.

ARTYKUŁ VIII. POPRAWKI

Poprawki do tej Konstytucji może proponować Legislatura
Krajowa, kiedy przychylają się dwie trzecie obydwu Izb, bądź
Legislatury siedmiu Regionów zgłaszają taki wniosek.

Poprawki ważne są jako część tej Konstytucji, gdy ratyfiko-

wane przez Legislatury ośmiu regionów. W przypadku sporu rozstrzyga głosowanie powszechne w całym Kraju.

ARTYKUŁ IX. PRAWO NADRZĘDNE

Dział 1. Konstytucja tutejsza to prawo nadrzędne w Kraju. Sędziowie w każdym Regionie obowiązani są rozstrzygać niezgodność na jej korzyść, a wskazaniem jest, „gdzie prawo nie nadaje, uzasadnia tylko prawny kontrakt”.

Senatorowie, Posłowie, oraz wszelkie osoby w strukturach Republiki oraz Regionów przyjmują zobowiązanie tę Konstytucję wspierać.

Dział 2. Rząd sprawowany przez ludzi i dla ludzi jest założeniem fundamentalnym Republiki. Niemożliwym jest, dla dowolnego rządu, o dowolnej zasadzie, reprezentować wszelkie wyznanie. Kościół jest także odrębny od Państwa w całym Kraju, a nikt nie podlega wymogom czy próbom wiary, funkcjonariusze jak i wszyscy obywatele. Liczebność rządu określa ustawa.

Dział 3. Republika odrzuca wszelki dyktat i reżim, a zamierzone nadużycie szuka drogi finanse obywateli zmienić.

Także żaden górny limit nie może być nałożony na zarobkowanie obywateli.

Coroczne podsumowanie biznesu i gospodarstwa domowego porównuje dochód oraz wydatki. Na raportach zaaprobowanych, bez nadmiaru szczegółu, imiona osób są publiczne.

Bezpośredni nadzór nad działaniem Skarbów, Republiki oraz Regionalnych, mają ich parlamenty, do wglądu w czasie rzeczywistym na wyznaczonej witrynie.

Dział 4. Przywileje obywateli bazują na tej Konstytucji, stąd oczekuje się iż ją szanują, gdziekolwiek w świecie; zrzeczenie się obywatelstwa przyznawane jest bezwarunkowo.

ARTYKUŁ X. RATYFIKACJA

Wszelkie długi oraz zobowiązania przyjęte przed zatwierdzeniem tej Konstytucji, uznawane są przez Republikę tak samo jak za Rzeczpospolitą.

Konstytucja z roku 1997 staje się nieważna wraz z ratyfikacją tutejszej przez osiem Regionów, bądź jej akceptacją większością zwykłą w głosowaniu powszechnym obywateli.